

[Schlüter.]

Tager vi skatteyderen, der i år har 70.000 kr. i indkomst, men til næste år går frem til 80.000 kr., og det er vel meget typisk for mange i vort land, så vil det komme til at gå sådan, at af de nye 10.000 kr., der tjenes til næste år, får skatteyderen mulighed for at beholde knap 9.000 kr. selv. Så meget betyder denne skattelettelse. Det er noget, der kan mærkes, det er noget, folketinget kan være bekendt.

Så bliver det endda sådan, at vi bevarer de fradrag, vi i dag kender, og det lægger vi vægt på. Folk har indarbejdet disse fradrag i familiens situation; det giver tryghed, at vi kan bevare dem sammen med, at vi får skattelettelsen. Vi undgår momsforhøjelsen. Det har det konservative folkeparti arbejdet for. Vi mener, at momsforhøjelsen kan give en ubehagelig tendens til prisstigninger; nu får vi ingen momsforhøjelse. Vi får et proportionalstræk i hele intervallet mellem 50.000 kr. og 90.000 kr. Det er godt. Det betyder, at indkomstfremgang ikke giver skrappe beskætning.

Det, vi gør nu, er, at vi på statsbudgettet sparer os til balance. Det, vi alle skal i gang med på grundlag af skattelettelsen, er, at vi producerer os til øget velstand. Det tror jeg også vil ske, hvis denne lovgivning bliver gennemført. Så vil det i 1975 langt bedre end i 1974 kunne betale sig at være flittig, at passe sit job, at løse sine opgaver i samfundsmaskineriet; det vil kunne lønne sig.

Vedtages denne lovgivning, er bøtten vendt. Så skal vi arbejde videre til næste år selvfølgelig, men så har vi begyndt godt. Det er også et godt udgangspunkt for overenskomsterne. Tænk et øjeblik på, hvordan overenskomstsituationen vil blive, hvis dette folketing i dag stemmer skattelettelsen ned. Er der nogen, der tror, at det så bliver lettere for LO og for Arbejdsgiverforeningen? Det bliver simpelt hen umuliggjort. Det ansvar skal man også have i tankerne.

Hvordan tror man det vil gå med beskæftigelsen? Valg nu, tror man, det fører til højere beskæftigelse? Tror man, det giver erhvervslivet chance for planlægning af ny aktivitet? Tværtimod. Vi løser ikke alle problemer i dag, men vi løser en del af dem. Der er mange, som er på dagsordenen de nærmeste måneder, nye problemer om en aktiv erhvervs politik, om at sikre virksomhedernes

indtjening, om at begrænse deres omkostningsstigning, men vælter det, vi kan få klaret i dag, så ligger det hele på gulvet, og så har jeg ikke fantasi til at forestille mig, hvordan en ny regering om halvanden måned skulle kunne samle det hele op igen.

Derfor vil jeg også sige til hr. Kjeld Olesen, som vil fjerne denne regering: ja, det er altså et socialdemokratisk partimål, det må vel være for at få socialdemokratiet tilbage, men hr. Kjeld Olesen må gøre sig klart, at her i folketingssalen er der ikke megen tillid til socialdemokratiet. Det tror jeg heller ikke der er i befolkningen. Hvis en af dagsordenerne vedtages, så forhindres skattelettelsen. Dagsordenerne skaffer ikke arbejde til én mand ekstra, hvis de vedtages. Får vi valg, hvordan går det så med udlandets tillid til os? De vil tro, vi er gale.

Vi trak hr. Glistrup og fremskridtspartiet ind i forhandlingerne. Vi følte, at fremskridtspartiets 500.000 vælgere havde krav på at blive hørt. Hr. Glistrup fik sin historiske chance. Det gør mig ondt, oprigtig ondt, at måtte sige i dag, at hr. Glistrup misbrugte den chance til fuldkommenhed. Det er der ikke noget at gøre ved, men fremskridtspartiet kan ikke beklage sig. Fremskridtspartiet optrådte under disse forhandlinger, så ingen kunne tage fremskridtspartiets ønsker til efterretning. Så kan fremskridtspartiet i dag vælte regeringen. Det må man så gøre i makkerskab med kommunisterne. Det tror jeg ikke hr. Glistrups vælgere venter af ham.

Lad os stemme dagsordenerne ned. Lad os vise, at folketinget kan fungere. Vi kan ikke være bekendt at overlade problemerne til befolkningen. Det er os, der skal løse dem.

Erhard Jakobsen (CD):

En begavet journalist ved et af vore store blade har ment at kunne udtrykke centrumdemokraternes holdning sådan, at dette parti kan stemme for hvad som helst. Der bliver i dag en strålende anledning til at vise, at der er dog en grænse.

Vi kan naturligvis stemme for det forslag, som vi selv er med til at fremsætte. Det sker ikke ud fra en strålende jubel over, at her er nået et vældigt resultat; det sker i nøgtern erkendelse af, at det er meget svært at få folk til at give afkald på synspunkter, som de over for vælgerne har forpligtet sig til